

n. s.). Napadené usnesení odporuje zákonu, dovolací rekurs jest v § 46 zákona z 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n. odůvodněn a bylo rozhodnuto, jak se stalo.

#### Čís. 11374.

Dal-li manžel směněný nový nábytek postavit do společného bytu na místo starého nábytku patřícího vlastnický manželce a prohlásil k manželce, že jí tento nový nábytek daruje a předává a manželka nový nábytek jako svůj přijala a užívala ho ve společné domácnosti, byl darovaný nový nábytek manželce hmotně (§ 426 obč. zák.) odevzdán a nebylo k platnosti darovací smlouvy zapotřebí formy notářského spisu.

(Rozh. ze dne 5. února 1932, Rv I 1131/30.)

Žalobkyně domáhala se na žalované firmě, by z exekuce vedené žalovanou proti manžel žalobkyně Arnoštu S-ovi bylo vyloučen nábytek, k němuž tvrdila vlastnické právo. Procesní soud první instance žalobu zamítl, odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

#### Důvody:

Přezkoumáváje rozsudek po stránce právní (§ 503, čís. 4 c. ř. s.) jest dovolací soud vázán skutkovým zjištěním odvolacího soudu, že Arnošt S. směněné nové zařízení pánského pokoje a jídelny žalobkyni daroval, t. j. bezplatně přenechal (§ 938 obč. zák.) a jí i odevzdal. Uváží-li se, že manžel směněný nový nábytek dal postavit, jak nesporné, do společného bytu na místo starého nábytku patřícího vlastnický žalobkyni, že pak k žalobkyni prohlásil, že jí tento nový nábytek daruje a předává, a žalobkyně jej jako svůj nábytek přijala a ho zajisté užívala ve společné domácnosti, jsou uskutečněny všechny podmínky hmotného odevzdání podle § 426 obč. zák., jenž vyžaduje, by se odevzdaná věc z vůle odevzdatele se svolením přejímatele ocitla k němu v takovém poměru, by skutečně neb alespoň podle obvyklého nazírání byla v jeho moci. Stalo-li se takto hmotné, tedy skutečné odevzdání Arnoštem S-em směněných věcí, nebylo k platnosti darovací smlouvy zapotřebí podle zákona ze dne 25. července 1871, čís. 76 ř. zák. formy notářského spisu.

#### Čís. 11375.

Advokát není povinen, by svému klientu účtoval odměnu zvlášť za jednotlivé pracovní úkony, stačí, označí-li vykonané práce určité v účtu a požaduje-li za ně odměnu úhrnně.

Na soudu jest, by, zkoumaje pracovní úkony advokáta, v účtu seznámené, posoudil jejich účelnost a určil za ně odměnu podle námahy a času, kterých vyžadovaly, a po případě ji určil i podle jednotlivých účtovaných položek.